

РЕШЕНИЕ

№ 5356

гр. София, 19.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-24 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта годИ. в следния състав:

Председател: Любка Голакова

при участието на секретаря НИ. Св. Гърманлиева
като разгледа докладваното от Любка Голакова Гражданско дело №
20221100105998 по описа за 2022 годИ.

Предявени са обективно кумулативно съединени искиове с правно основание чл. 49 Закон за задълженията и договорите /ЗЗД/, вр. чл. 45 Закон за задълженията и договорите /ЗЗД/, вр. с чл. 81 от Закона за здравето /ЗЗдр./ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД

Ищецът – Г. П. Г. твърди, че до м. 02.2022 г. е със звание „старши лейтенант“ и заема длъжност командир на Трети взвод „Специални сили“ в Първи отряд „Специални сили“ на военно формирование 48650 - Пловдив. На 31.01.2021г., докато участва във военна мисия в база Ново село, град ПрищИ., Република Косово, претърпява трудова злополука при изпълнение на служебните си задължения в състава на българския военен контингент KFOR. Злополуката настъпва по време на изпълнение на упражнение „тилен лег“ като част от състезание по силов трибой, в който ищецът взима участие. При злополуката получава травма в областта на лявото рамо и левия гръден мускул. На 08.02.2021г. ищецът е премИ.л оценка на здравословното си състояние в ЦВМК към ВМА. Насочен е от специалист-хирург към травматологичен кабинет в Клиника по ортопедия и травматология, ВМА. През травматологичния кабинет на 09.02.2021г. е насочен от д-р К. за провеждане на МРТ изследване във ВМА - София, катедра „Образна диагностика“, клиника „Компютърна и магнитно-резонансна томография“. Определено е планово провеждане на магнитно-резонансна томография на

23.02.2021 г. във ВМА – София, от което се установява, че ищецът е със скъсано сухожилие на мускук П. майор, скъсване на сухожилието на мускулус С. и SLAP лезия на геноидалния лабрум. Твърди, че всяко едно изисква оперативна намеса, като целта на операцията е възстановяване, съединяване на разкъсаните краища на сухожилието, възвръщане на функционалната активност и сила на засегнатата област. Посочва, че поради измИ.лия голям времеви период от настъпване на злополуката, това е пречка да бъде извършена операция, поради което се започва консервативно лечение, при което ищецът е в отпуск поради неработоспособност, считано от 10.02.2021г. до 08.08.2021г. В рамките на тези шест месеца не е постигнато пълно възстановяване и спиране или намаляване на болката. Твърди, че в резултат на полученото увреждане и издадени експертни решения по годността на военна служба, със Заповед №КВ-589/30.12.2021 г. на министъра на отбраната е прекратен договорът му за военна служба на основание чл. 162, т. 3 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (ЗОВСРБ) и чл. 77, ал. 5 от Правилника за прилагане на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (ППЗОВСРБ) - настъпила негодност за военна служба, установена от военномедицинските органи. Ищецът твърди, че невъзможността за пълно възстановяване на обема на движение и мускулна сила след настъпилото телесно увреждане се дължи на неизпълнение на професионалните задължения и отговорности от страна на лекарите в състава на ЦВМК като специализирано звено към ВМА, изразяващи се в непредприемане на необходимите мерки в ускорен порядък за точно диагностициране чрез своевременно извършване на образно изследване и назначаване на оперативна интервенция. Моли да бъде постановено съдебно решение, с което се осъди ответникът да му заплати:

- 100 000 лв. - представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди, изразяващи се в трайно увреждане физиологичното здраве и качество на живот поради невъзможността за пълно възстановяване на обема на движение и мускулна сила на ляв горен крайник и лява гръдна половИ., в преживени болки и страдания, както и прекъсване на кариерата във военното дело, вследствие противоправното бездействие на 09.02.2021г. при изпълнение на възложената работа на наетите като изпълнители медицински лица, заедно със законната лихва, считано от 09.02.2021г. до окончателното изплащане на сумата. Претендира и сторените по делото разноски – списък по чл. 80 ГПК на страница 253. В последното съдебно заседание процесуалният представител на ищеца е направил възражение за прекомерност относно претендираното адвокатско възнаграждение. В определения от съда срок процесуалният представител на ищеца е депозирал писмена защита.

Ответникът – ВОЕННОМЕДИЦИНСКА АКАДЕМИЯ в депозирания от него писмен отговор не оспорва следните обстоятелства:

- настъпване на описаната в исковата молба злополука с ищеца,
- описаната в исковата молба злополука на ищеца е призната за трудова злополука,

- на 08.02.2021 г., ищецът е премИ.л оценка на здравословното състояние в ЦВМК (Централна военномедицинска комисия) към ВМА,

- на 09.02.2021г. ищецът е прегледан от д-р К. в травматологичен кабинет;

- на 23.02.2021г. е направено МРТ изследване на ищеца, при което е констатирано пълно скъсване на сухожилието на мускулус П. майор с ретракция. /Като по отношение на другите две посочени в исковата молба състояние ответникът поддържа, че те са посочени в разчитането като суспектни, т. е. има съмнение дали съществуват./

Твърди, че на 23.02.2021г. ищецът е прегледан от доц. Р. – началник на Клиника по артроскопска травматология към Катедра по ортопедична травматология и реконструктивна хирургия на ВМА, който е изразил мнение за оперативно лечение в планов порядък. Твърди още, че ищецът не е предприел необходимите по-нататъшни действия за постъпване във ВМА за извършване на операция и е отказал оперативното лечение. Оспорва твърдението, че тъй като бил измИ.л дълъг период от време за извършване на операции, лекарите не му давали гаранции за пълно възстановяване. Освен, че не е пожелал да се оперира, ответникът посочва, че ищецът не е провел и предписания му физиотерапевтичен и рехабилитационен курс. Заявява, че липсата на възстановяване се дължи единствено на бездействието на ищеца, който не е положил необходимата грижа за здравето си, а не на лекарите от ответното лечебно заведение. Обобщава, че на Г. Г. е оказана в пълен обем качествена, своевременна, комплексна и адекватна медицинска помощ, изцяло съобразена е претърпяната от него травма. Напълно своевременно са проведени всички възможни диагностични и лечебни процедури, а оперативно лечение не е проведено, не защото е било закъсняло и ненужно, а защото ищецът не го е пожелал. Твърди, че не е налице противоправно поведение от страна на служителите на ВМА, които са изпълнили всички свои задължения по Закона за здравето и подзаконовите нормативни актове. Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, като твърди, че не е положил необходимите усилия, за да бъде проведено успешно лечение, както и не е провел каквото и да е от предписаното му медицинско лечение, като физиотерапевтичен и рехабилитационен курс. Поддържа, че от евентуалното обезщетение, което би могло да бъде присъдено на ищеца в настоящото производство, следва да бъде приспаднато вече изплатеното на ищеца обезщетение за претърпяната трудова злополука в размер на 6 брутни заплати - 11 267, 88 лв. Моли да се постанови съдебно решение, с което се отхвърли предявеният иск, като му се присъдят

направените по делото разnosки. Представя списък на разnosките – страница 255. В последното съдебно заседание процесуалният представител на ответника е направил възразение за прекомерност относно претендираното адвокатско възнаграждение. В определения от съда срок пълномощникът на ответното лечебно заведение е представил писмена защита.

Третото лице помагач - ЗАД „ОЗК-Застраховане“ АД в депозирано по делото становище се поддържа, че в конкретния случай е налице пълна лична незаинтересованост на ищеца, тъй като при дадена препоръка за извършване на операция в планов порядък, същата не е осъществена поради негова лична воля. Евентуално поддържа, че е налице съпричиняване, изразяващо се в груба небрежност от страна на ищеца към собственото му здравословно състояние.

Съдът, като разгледа и обсъди събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С определение постановено на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 от ГПК съдът е отделил като безспорни между страните в настоящия процес и ненуждаещи се от доказване следните факти:

- настъпване на описаната в исковата молба злополука с ищеца,
- описаната в исковата молба злополука на ищеца е призната за трудова злополука,
- на 08.02.2021г., ищецът е преминал оценка на здравословното състояние в ЦВМК (Централна военномедицинска комисия) към ВМА,
- на 09.02.2021г. ищецът е прегледан от д-р К. в травматологичен кабинет;
- на 23.02.2021г. е направено МРТ изследване на ищеца, при което е констатирано пълно скъсване на сухожилието на мускулус П. майор с ретракция.

В проведеното съдебно заседание процесуалният представител на ищеца е заявил, че не оспорва фактът, че му е изплатено обезщетение за трудова злополука относно описания инцидент в исковата молба в размер на 11 267, 88 лв.

По делото на л. 8-9 е представен протокол за трудова злополука №1 от 10.02.2021г. издаден от командир на съвместно командване на специални операции генерал – майор Я. М., в който е отразено, че ищецът е претърпял трудова злополука на 31.01.2021г. в 11 часа по време на задгранична мисия в Косово при следните обстоятелства „Старши лейтенант Г. П. Г. е участвал в състезание по силов трибой в Косово по време на задгранична мисия. Същият е изпълнява упражнението „вдигане от лег“ и по време на изтласкването усеща болка в лявата гърда.“

По делото на страници 19-25 са представени 7 броя болнични листи, установяващи, че за периода от 10.02.2021г. до 08.08.2021г. ищецът е бил във временна неработоспособност поради травма на мускулите и сухожилията на

ниво гръден кош – трудова злополука.

С експертни решения по годността за военна служба/служба в доброволния резерв №ВС – 2090/29.10.2021г. и №ВС-34/11.01.2022г., подписани от председател и секретар на ЦВМК, е прието, че поради претърпяната процесна травма от ищеца при изпълнение на военната служба, същият е негоден за военна служба /л. 29 – 30/.

На страница 31 е представена заповед № КВ-589 от 30.12.2021г. на Министъра на отбраната, с която на основание чл. 146, т. 2, чл. 161, т. 2, чл. 162, т. 3 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (ЗОВСРБ) и чл. 77, ал. 5 от Правилника за прилагане на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (ППЗОВСРБ) – при настъпила негодност за военна служба, установена от военно медицински органи, е прекратен договорът за военна служба на ищеца и същият е освободен от длъжност и военна служба.

На страници 100-101 е представена лична амбулаторна карта на ищеца № 973 от 08.10.2019г., в която е отбелязано, че на 23.02.2021г. в резултат на клиничен преглед и МРТ доц. В. Р., е вписал „за оперативно лечение в планов порядък“.

На страници 133-134 е представена заповед на командира на 3 група „Специални сили“ № ЗФСД-100/13.12.2021г. издадена от ид командир на 3 група специални сили заместник – командир на 3 група специални сили подполковник С. А. на Съвместно командване специалните операции, с която е заповядано в изпълнение на чл. 16 от Наредба №Н – 12/12.04.2010г., т. 1 от заповед №ОХ – 11/27.05.2010г. на министъра на отбраната на република България и решение от 13.12.2021г. на началника на отбраната за изплащане на обезщетение съгласно чл. 233, ал.1 ЗОВСРБ и на основание чл.55, ал.4 от ЗОВСРБ на ищеца да бъде изплатено еднократно обезщетение в размер на 6 брутни заплати за средна телесна повреда, получена при изпълнение на военната служба, в размер на 11 267, 88 лева.

На л. 146 от делото е представена застрахователна полица №0745-175-2020-00002 от 11.12.2020г. със застраховател ЗАД „ОЗК – застраховане“ АД и застрахован ВМА – 1 145 бр. лекари и фармацевти, 56 бр. биолог, химик, психолог, кинезитерапевти и 1214 бр. медицински сестри, акушерки и сродни на тях, за застрахователен риск: застраховка „професионална отговорност“ на медицинския персонал на болничните заведения за нуждите на ВМА и подчинените ѝ структури, съгласно чл. 189 от ЗЗдр. и в съответствие с чл. 465, ал. 2 от КЗ за срок от 12 месеца и период- 01.01.2021г. – 31.12.2021г. На л. 147 – 149 са приложени: сметка №0745175202000002 от 11.12.2020г., подписани от представители на двете страни на застрахователната полиза и общи условия за застраховка „професионална отговорност“, приети от застрахователя, в сила от 01.05.2019г.

По делото на л. 184 - 185 са представени две служебни бележки издадени на: 21.03.2021г. и 15.05.2022г., от управителя на „СБР Марикостиново“ ЕООД – с. Марикостиново, в която е посочено, че ищецът е провел лечение в тази болница в периода 08.03.2021г. – 21.03.2021г. и 02.05.2022г. – 15.05.2022г.

По делото на страници 186-187 е представено Експертно решение № 1035 от зас. № 128 от 03.08.2022г. издадено от Специализиран състав по хир., ортопедични и ССЗ на НЕЛК, от което се установява, че на ищеца е определена 10% трайно намалена работоспособност с водеща диагноза: травма на мускулите и сухожилията на ниво гръден кош – военна инвалидност със срок до 01.03.2025г.

От представените документи на л. 212 – 221 се установява, че в периода 12.10.2021г. – 19.10.2021г. ищецът е бил на лечение в Болница за продължително лечение и рехабилитация – Хисаря във връзка с процесната травма.

По искане на страните по делото е допусната съдебно- медицинска експертиза. Заключение е изготвено въз основа на представената по делото и от двете страни медицинска документация, както и извършен личен преглед от вещото лице. В заключението е посочено, че на 23.02.2021г. във ВМА на ищеца е проведено МРТ изследване, при което е установена следната находка: скъсване на горния гленоиден лабрум в областта на залавното място на дългата глава на бицепс брахии. Съмнителни данни за скъсване на сухожилието на М. С.. М. П. Майор в ляво е ретрахиран с едем. Експертът посочва, че от извършения личен преглед на 28.10.2023г. на ищеца се вижда вдлъбнатин. в областта на левия гръден мускул. При палпация се усеща ретракцията на мускула с размери 8/4 см., има болка при натиск. Вещото лице описва, че движенията са ограничени в лявата раменна става. Екстензия /опърване/ на левия горен крайник 0-25 гр., флексията е също леко ограничена 0-30 гр. Посочва още, че ищецът е бил във временна неработоспособност шест месеца и два месеца от ТЕЛК. При ищеца е налице леко ограничена ротация в лявата раменна става вътрешно и външно. Вещото лице посочва, че изследвания в спешен /ускорен/ порядък на МРТ се прави в първите 48 часа след травмата. След този период мускулът се ретрахира и не е необходимо МРТ да се прави в спешен порядък. Посочва, че окончателната диагноза на полученото телено увреждане при ищеца е: „руптура /скъсване/ с ретракция на м.П. майор син“. Съмнителни данни за скъсване на сухожилието на м.субсапуларис и лезия на гленоидния лабрум /ставната ямка/. Вещото лице е установило, че движенията в лявата раменна става са възможни, но леко ограничени и е намалена мускулната сила на ляв горен крайник. Вещото лице посочва, че получената от ищеца травма се лекува само оперативно. От медицинската документация вещото лице е установило, че на извършения на 23.02.2021г. във ВМА преглед, доц. Р. е предложил на ищеца артроскопски да

оперира скъсания и ретрахиран ляв гръден мускул, но последният е отказал. Насочен е за консервативно лечение чрез физиотерапия. В заключението е прието, че за извършване на оперативна интервенция при ищеца е най-добре това да стане в първите 48 часа, но мускулът може да се възстанови и на по-късен етап. В настоящия момент ищецът е с ограничен обем на движение и мускулна сила на ляв горен крайник, който ако не се оперира ще остане за цял живот. Експертът описва, че механизма на настъпване на въпросната травма е изпълнение на движението „тилен лег“. При това упражнение в даден момент при вдигане на тежестта се получава разкъсване на левия гръден мускул. В момента на получаване на травмата, състоянието на ищеца е било спешно. Към 23.02.2021г. не е имало контраиндикации за оперативно лечение. Прогнозата е благоприятна, ако е било проведено оперативно лечение в планов порядък. Вещото лице посочва, че на ищеца са назначени процедури за физиотерапия и рехабилитация. Описва, че при физиотерапия и рехабилитация се намалява болковия синдром, тъй като скъсаният мускул се възстановява само оперативно. В проведеното открито съдебно заседание вещото лице пояснява, че при ищеца е налице ограничения и намаляване на мускулната сила на крайника. Скъсаният мускул се лекува само оперативно, И.че остава така за цял живот. Посочва, че сега с по-голяма трудност може да се извърши операцията, но не е невъзможно и да доведе до подобряване състоянието при ищеца. Не може да се каже до пълно възстановяване. Пояснява, че ако е била извършена операция във ВМА е имало възможност за пълно възстановяване. В първите 48 часа следва да се извърши тази операция, за да има пълно възстановяване, ако се забави – вероятността да се възстанови напълно намалява. Заявява, че има скъсване на ляв гръден мускул по средата, както и съмнителни данни за скъсване на сухожилието на С. /под лопатката/. След операция на мускула, се прави физиотерапия, обездвижва се крайникът за 30 дни. Това заключение е оспорено от процесуалният представител на ищеца и по искане на тази страна е допусната тройна съдебно – медицинска експертиза.

Тройната съдебно – медицинска експертиза е работила по представената по делото медицинска документация, както и е извършен личен преглед на ищеца на 07.03.2024г. Посочено е, че при прегледа ищецът се оплаква от болезнено в крайните си точки движение на лява раменна става и козметичен дефект при мускулна напрежение на лявата гръдна половИ.. Вещите лица са описали, че при оглед на лявото рамо и лява гръдна половИ. в спокойно положение на тялото не се наблюдава асиметрия или какъвто и да е козметичен дефект. Това се променя при напрежение на гръдните мускули, когато вляво м.сП. майор се прибира към медиалната си част, която изпъква и съответно се получава хлътване в горнолатералната част на мускула. При палпация се установява палпаторна болезненост в предномедиалната част на

лява раменна става и по хода на сулкуса на сухожилието на дългата глава на м. бицепс брахиа. Това са данни за посттравматичен хумероскапуларен периартрит в областта на ляво рамо. Установено е, че има ограничение с около 20 градуса при екстензия и аддукция в ставата. При тест за силата на аддукторите се отчита съвсем слаба разлика. Вещите лица посочват, че в момента на травмата на 31.01.2021г. състоянието на ищеца е обуславяло провеждане на ЯМР в спешен порядък. След 48-мия час състоянието вече не се отчита като спешно. Описват, че на 31.01.2021г. ищецът получил „руптура на сухожилието на м.П. майор син, частично разкъсване на сухожилието на м.С. син, SLAP лезия на горния гленоидален лабрум“. Според вещите лица само оперативно лечение би могло да доведе до възстановяване на функцията на увредения пекторален мускул. Най-добре операцията да бъде извършена в първите 48 часа, като се очаква обемът на движенията в ляв горен крайник да се възстанови на 100%. От 48 час до 30 – тия ден от сухожилната лезия, оперативното вмешателство се причислява към операции с „отложена спешност“ и процеса на първо възстановяване на увредената функция на ръката е възможен. При тази травма не се уврежда функцията на лявата гръдна половИ.. Посочват, че до 30-40 дни може да се осъществи първичен шев на сухожилието или реинсерция. След този срок се извършва сухожилна пластика или мускулно-сухожилна транспозиция. Вещите лица приемат, че няма медицински контраиндикации за провеждане на оперативно лечение на 23.02.2021г. Посочват, че при активно проведена рехабилитация се очаква 100% възстановяване на движението на ляво рамо, но известна загуба на сила при привеждане в раменната става ще остане завИ.ги. В открито съдебно заседание вещите лица поясняват, че най-добри резултати се получават, когато операцията се извърши по спешност в първите 48 часа след травмата. Първо възстановяване може да бъде постигнато и ако операцията се направи в рамките на един, максимум два месеца. Посочват, че и сега може да се направи операция, което би могло да възстанови до голяма степен функцията на този мускул, но не и напълно.

Пред настоящата съдебна инстанция по искане на ищеца е разпитан свидетелят П. Г. П. – баща на ищеца. Свидетелят описва, че два – три след настъпване на травмата, синът при видеоразговор му е съобщил за това. След като синът му се прибрал от мисията в Косово, мИ.л медицински прегледи, имал синИ. на гърдите, изпитвал болка, като нищо не правел с лявата ръка. След ЯМР започнал рехабилитация, посещавал го рехабилитатор вкъщи 2-3 месеца, по два пъти седмично, ходил 3-4 пъти на санаториум. След като се установило, че има скъсано сухожилие и гръден мускул, синът му разбрал, че ще се раздели с офицерската му кариера. Заради тази травма, синът му е освободен от военна служба като негоден. П. описва синът си, като амбициозен, от семейство на военни, служил в един от най-елитните

поделения – парашутна бригада, имал възможност за развитие. Изживял случилото се много тежко, затворил се в себе си. Спрял да спортува, отслабнал с 15 кг. Първите 2-3 месеца с лявата ръка синът му не можел да прави нищо и неговата приятелка му помагала. И сега има болки ищеца. Свидетелят посочва, че синът му не е направил операцията, защото докторът не давал гаранция за пълно възстановяване. Направили допълнителна консултация с д-р С. и д-р Г., които заявили, че след като са мИ.ли над 20 дни след травмата е безпредметно извършването на операция, защото нямало да има ефект, а ако операцията е била направена 10-14 дни след това, вероятно е щяло да има положителен резултат.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав прави следните изводи:

Относно предявените искиове с правно основание чл. 49 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ във връзка с чл. 81 от Закона за здравето

Съгласно направения от съда доклад на основание чл. 146, ал. 1 от ГПК в доказателствена тежест на ищеца е да установи настъпването на следните факти:

- необходимите медицински действия при настъпилите при ищеца увреждания – извършване на ЯМР в спешен порядък и извършване на оперативна интервенция в спешен порядък,

- възстановителен период, в случай на извършване на операция по спешност и възможност за пълно възстановяване при това лечение,

- причИ. за неизвършване на оперативна интервенция на ищеца е продължителния времеви период между увреждането и извършването на ЯМР,

- изпълнение на всички медицински предписания от ищеца във връзка с възстановяването му – физиотерапия и рехабилитация,

- период, в който ищецът е бил неработоспособен,

- претърпените от ищеца неимуществени вреди в резултат на уврежданията при злополуката, съгласно описаното в исковата молба,

- здравословното състояние на ищеца към настоящия момент – до каква степен е налице възстановяване и какви са трайните и необратими последици.

В същият съдебен акт е посочено, че в доказателствена тежест на ответника е да установи:

- извършване на преглед на ищеца на 23.02.2021г. от доц. Р.,

- изразяване на мнение от доц. Р. за оперативно лечение в планов порядък и

- изплащане на ищеца на обезщетение за претърпяната трудова злополука в размер на 6 брутни заплати - 11 267, 88 лв.

Отговорността на лицата по чл. 49 ЗЗД, които са възложили другиму извършването на някаква работа, за вредите, причинени при или по повод на

тази работа е особен вид безвиновна и обективна отговорност за чужди противоправни и виновни действия. Тази отговорност има обезпечително-гаранционна функция и произтича от ВИ.та на натоварените с извършването на работата лица. За да се ангажира отговорността на ответника по тази разпоредба, следва да се установи наличието на елементите от фактическия състав на непозволеното увреждане по чл. 45, ал. 1 ЗЗД – 1. правоотношение по възлагане на работа; 2. осъществен фактически състав по чл. 45 от ЗЗД от физическо лице – пряк изпълнител на работата с необходимите елементи /деяние – действие или бездействие, противоправност на деянието, вреда и причинна връзка между деянието и вредата/; 3. вредите да са причинени от изпълнителя при или по повод извършването на възложената му работа – чрез действия, които пряко съставляват извършването на възложената работа, чрез бездействия за изпълнение на задължения, които произтичат от закона, техническите и др. правила или характера на работата, или чрез действия, които не съставляват изпълнение на самата работа, но са пряко свързани с нея. Във всички случаи на непозволено увреждане ВИ.та се предполага до доказване на противното. В тежест на ответника е да обори презумпцията за ВИ. като докаже, че поведението на служителят при осъществяване на лечебния процес на пациента е било при спазване на необходимите медицински стандарти и добра медицинска практика.

Съгласно нормата на чл. 79 от Закона за здравето /ЗЗ/ е предвидено, че медицинската помощ в Република България се осъществява чрез прилагане на утвърдени от медицинската наука и практика методи и технологии. В практиката на ВКС се приема, че когато спорът по делото касае деликт при изпълнение на медицинска дейност (медицински деликт), при формиране на вътрешното си убеждение относно наличието или липсата на неправомерно поведение на медицинските специалисти и връзката му с конкретно сочените вреди, съдът следва да съобрази, че медицинската помощ е правнорегламентирана дейност. Съгласно чл. 80 от Закона за здравето, качеството ѝ се основава на медицински стандарти, утвърдени по реда на чл. 6, ал. 1 от Закона за лечебните заведения и Правилата за добра медицинска практика, приети и утвърдени по реда на чл. 5, т. 4 от Закона за съсловните организации на лекарите и лекарите по дентална медицИ.. По силата на чл. 6, ал. 1 от Закона за лечебните заведения, дейността на лечебните заведения и на медицинските и други специалисти, които работят в тях, се осъществява при спазване на медицинските стандарти за качество на оказваната медицинска помощ и осигуряване защита на правата на пациента, а медицинските стандарти се утвърждават с наредби на министъра на здравеопазването. Добрата медицинска практика се основа на принципи, свързани с професионален интегритет и компетентност, гарантиращи най - доброто качество и безопасност при превенция, диагностика и лечение за съответните

условия. Правилата за добра медицинска практика определят дължимото поведение на лекаря, а именно да предоставя възможно най-добрите медицински услуги, адекватна преценка на състоянието на пациента въз основа на съобщените от него симптоми и извършен при необходимост медицински преглед. На лекаря е вменено задължението да даде на пациента навременни, достъпни и безопасни грижи, да му назначи съответните изследвания, лечение, да извърши клинична преценка съобразно медицинските стандарти и лечебно - диагностичната практика. Лекарят е длъжен при осъществяване на своята дейност да преценява и да не излиза извън рамките на своята професионална компетентност, компетентно да диагностицира, провежда и насочва лечението. Той трябва да действа ВИ.ги в интерес на пациента и да му предоставя медицинска услуга с възможно най - добро качество. Упражняването на лекарската професия ВИ.ги е съответно на правата на гражданите, имащи право на достъпна медицинска помощ, при зачитането им.

ВИ.ги, когато лекарят е нарушил правилата за добросъвестно, качествено и навременно оказване на медицинска помощ, когато е допуснал грешка при диагностицирането и/или лечението, и от това са настъпили вреди за здравето на пациента, има нарушаване на правилото на закона да не се вреди другиму. Вредата се изразява в увреждане или влошаване на здравето на пациента, вследствие на провежданото по отношение на него лечение. Между поведението на лекаря и вредата трябва да има причинна връзка, която подлежи на доказване от ищеца. Ето защо, когато съдът се произнася по въпроса осъществен ли е деликт при изпълнение на медицинска дейност, той следва да обсъди не само доказателствата за фактите какви действия са били предприети или не са били извършени от медицинските специалисти, но и доколко те са отговаряли на дължимото съобразно утвърдените медицински изисквания - да посочи в какво се изразява нарушението на утвърдените медицински стандарти и правилата за добрите медицински практики, вкл. и извършването на необходимите диагностични изследвания - (Решение № 77 от 30.05.2017 г. по гр. д. № 2956/2016 г., г. к., IV Г. О. на ВКС; Решение № 273 от 17.11.2017 г. по гр. д. № 4347/2016 г. на ВКС, IV г. о., ГК).. Освен това, по иска по чл. 49 ЗЗД следва да обоснове дали именно поради противоправното поведение на лекарите и другите медицински работници, които осъществяват работа в интерес на възложителя, е настъпил вредоносния резултат – т. е. наличието на причинна връзка помежду им, с което да изчерпи фактическите си и правни изводи относно предпоставките от състава на основанието по чл. 49 ЗЗД.

Не е и спорно между страните, че д-р К. /извършил преглед на ищеца на 09.02.2021г. и насочил същият към извършване на МРТ изследване на 23.02.2021г./, доц. В. Н. /извършил МВР изследване на ищеца на 23.02.2021г./

и доц. В. Р. /извършил преглед на ищеца на 23.02.2021г. след направеното изследване МРТ и насочил същия към планово оперативно лечение/, които са извършили диагностичните действия по отношение на ищеца са част от персонала на ответното лечебно заведение и в това си качество са предприели въпросното поведение.

Не е спорно между страните и от събраните доказателства по делото се установява извършената медицинска и диагностична дейност от всеки един от посочените лекари по отношение на ищеца.

Спорно между страните е дали това поведение е противоправно – тоест дали същите са допуснали бездействие в своевременността на осъществената медицинска и диагностична дейност по отношение на ищеца. За да бъде направен извод по този въпрос по делото са допуснати единична и тройна съдебно-медицинска експертиза, които съдът кредитира като изготвени обективно и компетентно. Направеното оспорване на заключението на единичната експертиза от процесуалния представител на ищеца остава недоказано в настоящия процес, тъй като заключенията и на двете експертизи /тоест на общо четири вещи лица, които са работили по идентични въпроси/ са непротиворечиви. Страните по делото не спорят, че осъществените спрямо ищеца действия не са извършени в хипотеза на спешност, а съответно е планирана датата на извършване на медицинското изследване МРТ, което е проведено две седмици след първоначалния преглед и незабавно след разчитането му /на същия ден, в който е извършено изследването/ е извършен преглед и дадени насоки на ищеца за последващи стъпки, които следва отново в планов порядък да бъдат предприети- операция. Не се спори от страните и от събраните свидетелски показания се установява, че ищецът не е предприел действия по осъществяване на предложената операция, като причините за това са субективни – същият е считал, че това няма да доведе до пълното му възстановяване. В приетите две експертизи, вещите лица са категорични, че **само оперативно лечение би могло да доведе до пълно възстановяване функцията на увредения мускулус П. майор**. Вещите лица обосновават извод, че пълно възстановяване би имало при ищеца, ако оперативната интервенция е извършена в първите 48 часа след настъпване на инцидента, тогава се очаква възстановяването на движенията на ляв горен крайник да е на 100%. Приемат още, че най-добри резултати биха се постигнали и ако операцията е извършена в рамките на **месец-два след настъпване на инцидента**. Установи се, че на 23.02.2021г. доц. В. Р. е предложил на ищеца такова лечение, като експертите обосновават извод, **че прогнозата от операцията в този период е за пълно възстановяване**. В заключенията и на двете експертизи е посочено, че при този вид увреждания за спешност в предприемане на лечебни действия /тоест операция/ се определя първите 48 часа след настъпване на увреждането, като след това съгласно утвърдената

медицинска практика действията се извършват в планов порядък /така както са извършени и в конкретния случай/. Също така вещите лица посочват, че най – благоприятни резултати при оперативна интервенция има в случай на извършването ѝ до 60 – тия ден след травмата. В конкретния случай травмата е настъпила на 31.01.2021г., а препоръката за извършване на операция в планов порядък е дадена в рамките на още първия месец след това – 23.02.2021г. Не осъществяването на дадените насоки – извършване на операция се дължи единствено на направения личен избор от ищеца. С оглед на така изложеното настоящият съдебен състав приема, че от събраните по делото доказателства не се установява твърдяната от ищеца противоправност в извършените медицински дейности от страна на посочените трима лекари, работещи при ответника, доколкото предвид полученото от ищеца увреждане и периода от време, измИ.л между настъпването му и посещението на лекар специалист във ВМА, не са се изисквали предприемане на спешни действия, а осъществяването такива са съобразени с времето, в което е най- добре да бъде осъществено необходимото за този случай лечение – операция.

Предвид така направения извод от настоящият съдебен състав, че по делото не се установява конкретно противоправно поведение на лекарския екип при ответното лечебно заведение, доколкото не се доказва неспазване и неприлагане на необходимите медицински стандарти и добрата медицинска практика от служители при ответника, то в настоящият случай оказаната медицинска помощ се явява своевременна и достатъчна в съответствие с принципите в чл. 81, ал. 2 ЗЗ. В случая неблагоприятният резултат /липсата на пълно възстановяване у ищеца/ не е обусловен от пропуски, грешки или забавяне на лекар при ответното лечебно заведение.

Предвид неустановяване на една от кумулативните предпоставки – а именно противоправност от страна на служители на ответника, които са осъществили преглед, диагностика и дали препоръка за лечение на ищеца, не е необходимо да бъдат обсъждани дали са доказани другите посочени по-горе факти, а предявеният иск следва да се отхвърли.

С оглед неоснователността на главната претенция, такава се явява и акцесорната за заплащане на законна лихва.

Относно разноските по делото

При този изход на спора право на разноски има ответникът. Ответникът е направил разноски в общ размер на 8 150 лв., от които 7 800 лева адвокатско възнаграждение /съгласно представена фактура №98 от 03.10.2022г. и извлечение от банкова сметка – л. 256 – 257 от делото/ и 350 лева депозит по допуснатата съдебно-медицинска експертиза. В последното по делото проведено открито съдебно заседание пълномощникът на ищеца е направил възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Предвид фактическата и правна сложност на делото, както и предвидените

минимални размери в чл. 7, ал. 2, т. от НМРАВ, съдът счита възражението за неоснователно.

Предвид изхода от спора и на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК на ответника се дължат разноски, които съдът намира за доказани в размер на 8 150 лева.

С тези мотиви съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявен от Г. П. Г., ЕГН - ***** със съдебен адрес: гр. София, бул. ***** - чрез адв. С. К. срещу ВОЕННОМЕДИЦИНСКА АКАДЕМИЯ, ЕИК 129000273 със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Св. Г. Софийски“ № 3 иск с правно основание **чл. 49 от ЗЗД** за сума в размер на **100 000 лева**, представляваща претендирано обезщетение за неимуществени вреди, в резултат от осъществено от служители на ответника – преглед, диагностика и дадени препоръки в периода 09.02.2021г. – 23.02.2021г. във връзка с претърпяна травма от ищеца на 31.01.2021г., при която е получил пълно скъсване на сухожилието на мускулус петкоралис майор, ведно със законната лихва от 09.02.2021 г. до изплащане на вземането като неоснователен.

ОСЪЖДА Г. П. Г., ЕГН-***** със съдебен адрес: гр. София, бул. ***** - чрез адв. С. К. да заплати на ВОЕННОМЕДИЦИНСКА АКАДЕМИЯ, ЕИК 129000273 със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Св. Г. Софийски“ № 3 **на основание чл. 78, ал.3 ГПК** сумата **8 150 лева**.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ответника - ЗАД „ОЗК ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК 121265177 с адрес: гр. София, ж. к. Възраждане, ул. Света София“ №7.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____